प्रेरितवान् मुषली प्रहस्तः तरुमावव्रे मुषलेनावृतवान् ॥ १०९ ॥ १४ सर्गः

संदुधुक्षेदित्यादि। तयोर्नीलप्रहस्तयोः कोपः संदुधुक्षे संप्र भ॰ दीप्तः धिक्षधुक्षङ्सन्दीपने क्लेशे जीवे अस्त्रविषये लाघवं शीघ्रता वर्द्धते स्म स्फायीङ्संवृद्धौ नीलः शाखिनं नुनोद नुदञ्प्रेरणे मुषली प्रहस्तस्तरुं निवारितवान् वृलगवृञ्वृतौ ॥ १०९ ॥

वियत्यानभ्रतुर्भूमौ मण्डलानि विचेरतुः। प्रदुद्रुवतुरन्योन्यं वीरौ शश्रमतुर्न च ॥ ११० ॥

वियतीत्यादि। वीरौ तौ वियति आकाशे आनभ्रतुः गतौ ज॰म॰ अभ्रवभ्रेति गत्यर्थः वियतोऽधिकरणत्वेन विवक्षितत्वात् द्वितीया न कृता भूमौ च मण्डलानि तिर्य्यग्भ्रमणानि विचेरतुः आचरितवन्तौ अन्योन्यं प्रदुद्रुवतुः उपतापितवन्तौ न च शश्रमतुः आन्तौ ॥ ११० ॥

वियत्येत्यादि। तौ नीलप्रहस्तौ वीरौ वियति आकाशे गतौ भ॰ अभ्रगत्यां स्यान्तादादीति खेरान् भूमौ मण्डलानि तिर्य्यग्भ्रमणानि विचेरतुर्विहितवन्तौ अन्योन्यं प्रदुद्रुवतुः उपतापितौ द्रुर्णोपतापे द्रुस्रुगतौ नतु शश्रमतुः आन्तौ श्रमुभ्यञ्जिद्रुर् तपःखेदयोः ॥ ११० ॥

समीरयाञ्चकाराथ राक्षसस्य कपिः शिलां। क्षतस्तया ममारासावाशिश्राय च भूतलं ॥ १११ ॥